

RWANIE (2) *sb n*

a jasne; e z tekstu nieoznaczającego pochyleń.

sg [A rwani(e).] ◇ I rwani(e)m (1) RybGęśli, rwanim (1) OpecŻyw.

Sł stp, Cn notuje, Linde XVIII w. s.v. rwać.

1. Szarpanie; vulsura Cn (2) :

Wyrażenie: »za włosy rwanie« (1): [Żydzi mężczyli Jezusa] laiątz mu zlymi flowy/ rozmaitym fiepanijm/ gniewliwym policzkowanijm/ za wlofy rwanijm OpecŻyw 108.

Przen: O dokuczającym bólu (1) : Nie mogę dąley bo mi bol doymuie/ Nieznośnym rwaniem/ że kážda część czuie Wemnie RybGęśli Dv.

2. [Niszczenie przez wodę [czego]: Stawków też mienieli 11, z których annuatim 30 fl. mieć mogli, ostradali, które częścią stola [tj. kanał] podeszła i osuszyła, częścią woda na rwanie stoli indziej wiedziona już minęła. *LustrKraak II 55.*]

Cf **RWAĆ**